

Het zesde zintuig

(HIMPEHAMPE)

Blijspel in drie bedrijven

door

MARIE MEINHARDT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ZESDE ZINTUIG - HIMPEHAMPE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIE MEINHARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Simon Deumeling - burgemeester, c.q. aankomend minister
Luciel - z'n wederhelft
Zakkie - dubbelganger van Simon
Kate - huishoudster bij de Deumelingsen
Willie Wienk - referendaris ten dienste van de nieuwe minister
Professor Lamboy - uitvinder van Het zesde Zintuig
Diana - zijn allesbehalve trouwe echtgenote
Klaas - bezoeker
Mien - bezoekerster

DECOR:

Het stuk speelt in de privé-ontvangkamer van de burgemeester en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren 'n deur naar de kamer van Luciel, de echtgenote van de burgemeester, in dezelfde kant, meer naar achteren, de kamer van de burgemeester. In de korte kant rechts voren 'n deur, die wordt aangeduid als toegang gevend tot 't kabinet, in dezelfde kant, meer naar achteren, deur naar het toilet. In de brede achterwand een open doorgang, die links naar de voordeur voert en rechts naar de keuken, tuin etc. Links op de bühne staat het bureau van de burgemeester, met zijn stoel erachter en 'n bezoekersstoel ervoor. Ergens tegen een wand een houten bank, of losse stoelen, voor wachtende bezoekers. De rest van de inrichting, die voor alle bedrijven hetzelfde is, kan naar eigen goeddunken, afhankelijk van de beschikbare mogelijkheden.

P.S. De namen van de twee bezoekers, die aan het begin en einde van het stuk optreden, zijn niet relevant, daar ze niet genoemd worden. Bovendien kunnen dit net zo goed twee dames als twee heren zijn.

EERSTE BEDRIJF

In de kamer verspreid staan geschenkmanden, flessen drank, planten en nog verpakte boeketten, op de houten bank zit Klaas, met naast zich een rieten mand, die afgedekt is met 'n theedoek; men hoort stemmen, dan Mien op van midden links, eveneens met 'n afgedekte mand, gevolgd door Kate.

Mien: O nee, ik wil persoonlijk mijn opwachting bij Deumeling maken.

Kate: Minister Deumeling, als u er niets op tegen hebt.

Mien: Ga weg! Is ie 't dan soms al?

Kate: Wat?

Mien: Minister!

Kate: *(uit de hoogte)* De benoeming is vandaag in de namiddag! *(af midden rechts)* En 't kan nog wel even duren, want meneer is bezig.

Mien: Ingebeeld stuk vreten! *(kijkt, dan op Klaas af)* Hallo, jij ook hier? *(gaat bij 'm op de bank zitten)* Is 't gepermitteerd? *(zet mandje neer, ze bekijken elkaar uit hun ooghoeken, in stom spel, met hooglijke belangstelling voor elkaars mand, dan na korte pauze)* Ja ja, 't leven is niet meer wat 't geweest is.

Klaas: Nee, maar men moet 't maar nemen zoals 't komt.

Mien: Ja, met al z'n kleine en grote ongemakken. *(korte pauze)* Gisteren ben ik zelfs over de stofzuiger gevallen. M'n knie doet nu nog zeer.

Klaas: Maar je bent ook weer opgestaan, anders was je nu niet hier. En dat is nu 't leven: vallen en opstaan. *(korte pauze)*

Mien: Hoe is 't thuis?

Klaas: Goed. De jongen is aan 't bouwen.

Mien: 'n Huis?

Klaas: *(knikt, dan op korf doelend)* Ingekocht?

Mien: Nee, zelf getrokken.

Klaas: Aha, bijverdiensten.

Mien: *(rondkijkend)* Fruit- en geschenkmanden, bloemen, drank! De duivel schijnt altijd op de grootste hoop! *(korte pauze)* Ja ja, onze Simon is in opmars. Van boerenzootje opgeklommen tot burgemeester en nu mag hij zelfs al z'n tent opslaan op 't binnenhof.

Klaas: Niettemin, 'n zekere mate van kennis brengt hij toch wel mee hoor. Landbouwingenieur noemt men dat waarvoor hij gestudeerd heeft, dat weet ik toevallig.

Mien: Ach wat, hou toch op! *(minachtend)* Gestudeerd! Voor zo'n job heb je niets anders nodig dan de juiste mensen op de juiste plaats!

Klaas: *(ernstig)* Dat is waar ja. Bij de bovenlaag laten ze niets aan 't toeval over. Die hebben hun zaakjes wel geregeld, nog altijd onder het

oeroude motto: laten we de mensen dom en braaf houden, kunnen ze ons ook niet te na komen.

Mien: Zelfs hun vingernagels laten ze zich manicuren, dat soort manskerels.

Klaas: En op zo'n school, waar je kunt leren spreken, is ie ook.

Mien: O ja, zeker om te leren hoe hij er zich uit moet kletsen. *(theedoek over haar mand fatsoenerend)* Ik wil van dezulken in elk geval niets cadeau hebben.

Klaas: Dacht je ik! *(pauze)* Nochtans hebben ze erover geschreven, dat hij naast 't volk staat.

Mien: In de krant, ja, heb ik gelezen.

Klaas: *(haalt krant onder z'n theedoek tevoorschijn, Mien doet moeite iets onder de doek te kunnen ontdekken, leest)* "De nieuwe minister van landbouw, Simon Deumeling, kent de problematiek van z'n boeren" schrijven ze hier.

Mien: Mag je alleen maar hopen, dat hij niet zo vergeetachtig is als de rest van die Binnenhofklike. *(neemt mand op haar schoot)* Als ze eenmaal zo'n Haagse stoel onder hun kont hebben...

Klaas: Om subsidies hoef je sowieso al niet bij ze te komen, want de pot is altijd leeg. *(pauze)*

Mien: En 't regent en 't regent maar. Lijkt wel de zondvloed!

Klaas: Is net wat de ministers in hun straatje te pas komt. Hebben ze weer 'n voorwendsel om in Buenos Aires, of weet ik veel waar, 'n klimaatconferentie te houden. Die over het paard getilde hansworsten.

Mien: Klimaatconferentie? Laat me niet lachen! Carnaval in Rio noemen ze dat. Gaan ze hooguit naartoe, om op het een of ander strand de Lambada te dansen met zo'n chocoladebruin mokkeltje. *(pauze)*

Klaas: *(al 'n poosje om zich heen kijkend)* 't Is hier verdomme ook nog vergeven van de vliegen.

Mien: *(kijkt stiekem onder haar theedoek)* Die wordt er ook niet beter op. Had beter 'n koelbox kunnen meenemen.

Klaas: *(snuivend)* Ik ruik al wat. *(op Mien's mand doelend)* Zelf getrokken zei je? *(Mien knikt, dan met hoofdgebaar vragend op Klaas z'n mand doelend, Klaas trots)* Zelf gevangen.

Mien: Laat 's zien. *(net als Klaas aan dat verzoek wil voldoen, Simon op uit z'n kamer, hemdsmouwen dichtknopend, stokt als hij beiden ziet, die synchroon zijn opgestaan en gelijktijdig 'n konijn uit hun mand hebben gehaald)*

Simon: Alsjeblieft mensen, ik heb nu geen tijd. Ga naar huis.

Mien: *(steekt hem het konijn toe)* Welgefeliciteerd!

Simon: *(stokstijf, afwijzend)* Ajakkes... eh, ik bedoel, buitengewoon!

Klaas: *(steekt hem zijn konijn toe)* Hier, zelf gevangen.

Mien: *(laatlundkend)* O ja, en wie weet wat voor ziektes hij in 't wild heeft opgedaan! Maar de mijne heb ik zelf grootgebracht. Biologisch verantwoord! Joop heb ik 'm genoemd. En die in 't zuur: 'n delicatessie zeg ik je!

Simon: *(bezwerend)* Nee, dank je, ik lust geen Jopen in 't zuur.

Klaas: De mijne is naamloos, maar daarvoor wel opgegroeid in 't wild en veel dynamischer!

Simon: *(roepend)* Kaaate, kunt u eens even... *(ziet haar al opkomen van midden rechts)* Ah, daar bent u al! Kate, kunt u deze mensen er even uitlaten? Wilden net vertrekken.

Mien: Ho ho Deumeling, niet zo rap man! Je zou toch op z'n minst even...

Kate: *(op de konijnen doelend)* En die dooie beesten? Blijven die hier?

Mien: *(stopt konijn weer in de mand, Klaas doet 't zelfde)* Voordat u mijn Joop laat aanbranden, baar ik 'm nog liever bij mij thuis op... in de braadslee.

Simon: *(neemt beiden bij de schouder, dirigeert hen vriendelijk richting doorgang)* Komen jullie liever 'n andere keer terug, ik heb 't op dit moment veel te druk. *(geeft Kate 'n teken, dat ze hen moet meenemen en die brengt hen via midden links af, Simon, hen naroevend)* En 'n volgende keer graag zonder offergaven alsjeblieft! *(hoofdschuddend in zichzelf)* Ben je nauwelijks minister, begint dat volk je de deur plat te lopen. *(kijkt om zich heen, of er niemand komt, loert dan door het sleutelgat deur links voren)* Ha, die zit nog onder de droogkap, tenminste iemand die weet waar d'r plaats is. *(naar bureau, zoekt in z'n zakken, ziet dan het briefje naast de telefoon liggen)* Gaffer, en ik sufferd laat 't nummer ook nog open en bloot hier rondslingeren. Mankeert er nog maar aan, dat ik er ook nog de naam bijschrijf: Diana Lamboy, acht, zes, vier, vijf, vier vijf... Lijkt wel of ik aan 't verkindsen ben. *(nog eens op z'n tenen naar deur links voren, kijkt weer door sleutelgat)* Geen gevaar. Er gaat niets boven selfmade permanent! *(weer bij 't bureau, heeft handy uit z'n zak gehaald, kijkt op 't briefje en kiest, achter z'n rug komt Luciel uit d'r kamer, doek om haar schouders, krulspelden in 't haar, nieuwsgierig, Simon luistert met handy aan 't oor, hoort niets, duwt nog 'n toets in, luistert weer)* Aha, eindelijk! *(verwachtingsvolle blik in de verte)*

Luciel: *(achter 'm)* Ben je aan 't telefoneren?

Simon: *(schrikt zich 'n ongeluk, weet niet waar naartoe met de handy)* Hé? Wat? Nee, eh, gossie zeg, hoe haal je het in je hoofd om me zo te laten schrikken!

Luciel: *(onschuldig)* Ik heb toch alleen maar gevraagd of je telefoneert!

Simon: Maar de manier waarop! Lijkt verdorie wel 'n overval!

Luciel: O ja? Maar eh, en?

Simon: Wat en?

Luciel: Ben je aan 't telefoneren of niet?

Simon: Ach zo. Of ik aan 't telefoneren ben, wil je weten?

Luciel: (*argwanend*) Als de vraag soms te moeilijk is, moet je 't zeggen. Schrijf ik ze wel even voor je op.

Simon: Welnee, hoe kom je er... (*merkt nu zelf de handy in z'n hand op*)

Dat wil zeggen, natuurlijk was ik aan 't telefoneren! Maar jij kunt 'n mens zo de stuipen op 't lijf jagen, dat hij zelf niet meer weet waar hij mee bezig is! (*brengt met breed gebaar de handy weer aan z'n oor*)

Wel, meneer de ministerpresident, ik ben er weer! (*tot Luciel*) Wil je me alsjeblieft even alleen laten? (*nikt op handy*) De ministerpresident.

Luciel: (*neemt als terloops 't briefje met 't telefoonnummer van 't bureau*) Wat raar, ik heb de telefoon niet eens horen overgaan.

Simon: (*grist haar 't briefje uit de hand, laat 't vlug in z'n zak verdwijnen*)

Zoemen! Handy's bellen niet, maar zoemen. (*maakt wegwenkgebaar*)

En laat me nu alsjeblieft op m'n gemak telefoneren, ja! We zijn in dit vertrek niet zomaar 'n beetje onderons. Ik ben uiteindelijk 'n ambtspersoon en dit is m'n spreekkamer! (*weer in handy*) Neem me niet kwalijk, meneer de ministerpresident, we werden weer even onderbroken... Ja ja, precies zoals u zegt, daar ben ik 't volledig mee eens... (*de telefoon op het bureau gaat over, Simon met nerveuze blik op telefoon*) volledig!

Luciel: Wacht maar, ik neem 'm wel! (*neemt af*) Luciel Deumeling!

Simon: (*verward*) Waarom neem jij...? Ach zo, ja. (*geste met handy*) ik ben zelf immers al bezig. (*in handy*) Ziet u, meneer de ministerpresident, toestanden zijn 't hier! 'n Drukke van jewelste!

Luciel: (*in telefoon, verbluft*) Momentje! (*tot Simon*) Voor jou!

Simon: (*nerveus*) Vrouw! Je ziet toch dat ik al telefoneer! (*in handy*) Nee nee, daar hoeft u zich niet ongerust over te maken, daar heb ik wel m'n mensen voor...

Luciel: (*onverstoorbaar*) Het schijnt dringend te zijn! (*houdt 'm de haak voor*)

Simon: (*geïrriteerd*) Hoezo?

Luciel: Je nieuwe baas, de ministerpresident!

Simon: De minis...? (*drukt met nadruk 'n toets in, stopt handy in z'n zak*)

Gloeiende! Ik vroeg me ook al de hele tijd af, of ie me überhaupt hoorde! (*grijpt met royaal gebaar de haak*) Toestanden zeg ik je!

Luciel: (*in zichzelf*) 'n Politicus zit nooit om 'n uitvlucht verlegen.

Simon: (*ongeduldig tot Luciel*) Je was toch zeker nog niet klaar met fönen?

Luciel: (*aarzelend terug naar haar kamer*) Ja ja, ik ga al. (*in zichzelf*) Maar wij zijn nog niet klaar met elkaar, meneer Deumeling! (*af*)

Simon: *(neemt houding aan, in telefoon)* Wel, meneer de ministerpresident, met Deumeling... Ach zo, u moest mij dus helemaal niet... Uw secretaresse heeft op de verkeerde bestandstoets gedrukt... *(terzijde)* Stomme koe! *(weer in de haak)* Geeft toch niet, vergissen is menselijk... Ja...? Uw persoonlijke raadsman in land- en tuinbouw-aangelegenheden? Nee... Wienk? Willie Wienk zegt u? Nee, tot nu toe niets van gezien. Maar dan zal hij nog wel komen opdagen. Zo iemand kunnen we hier best gebruiken... Zeker, meneer de ministerpresident... Ja, evenzo. En tot straks, bij de benoeming! *(spreekt tegen de haak)* Dat laatste heeft hij niet meer gehoord. *(legt op)* En wat zou ik hier met 'n persoonlijke raadsman moeten? Zal wel weer 't een of ander zachtgekookt ei zijn. Maar ja, wat maakt 't ook, ik ben toch zo gevlogen. *(kijkt op horloge)* Van hier tot Den Haag, zelfs als ik plankgas geef... dan nog 'n parkeerplaats zoeken... Blijft me voor Diana hooguit... Nee baby, zo vlug ben zelfs ik niet! Ons wekelijkse spelletje zwaan-kleef-aan moet er deze keer bij inschieten. Zal ze niet mee in d'r nopjes zijn, hihihi. *(wil naar z'n kamer, maar komt Kate tegen, die energiek opkomt van midden links en hem, rugwaarts naar z'n kamer gaand, belet daarin te verdwijnen)*

Kate: Zo, uw fans heb ik aan de deur gezet en ook nog wat frisse lucht laten binnenwaaien. *(Simon wil verder, Kate staat pal)* Maar er is overigens nóg iets.

Simon: Dan bewaar dat maar voor later.

Kate: O nee, dat moet nu afgedaan worden.

Simon: Gaat u alstublieft uit de weg, ja. De ene mens is nu eenmaal belangrijker dan de andere.

Kate: Weet ik. En die zich belangrijker voelen, gaan doorgaans gebukt onder inbeelding.

Simon: Als u geen protegé van mijn vrouw was, had ik er u allang vierkant uitgegooid.

Kate: *(nikt, met gekruiste armen)* Weet ik ook. Maar dat kunt u vergeten! En ik heb 'n vraag aan u.

Simon: Dat zal dan voor 'n andere keer zijn. *(wil langs haar heen)*

Kate: *(laat 'm niet door)* Deze zaak kan geen uitstel velen.

Simon: Mijn afspraak ook niet! *(met gebaar om zich heen)* Of hebt u al vergeten wat voor 'n dag 't vandaag is?

Kate: Hoe zou men dat kunnen! Sinds gisteren breekt men de nek over allerlei milde gaven.

Simon: Dan hebt u dus sowieso genoeg om handen! En leer ook maar alvast 'n versje van buiten, voor 't feest van morgen.

Kate: *(ironisch, even door 'n knie gaand)* Als ik dan ook nog 'n kniks mag maken, zou m'n geluk helemaal compleet zijn... Maar gejubeld wordt

pas morgen, vandaag gaat 't om de tuinman!

Simon: Tuinman? Hebben we niet!

Kate: Precies. Daarom moet er ook eentje komen.

Simon: *(onthutst)* 'n Tuinman? Hier bij ons?

Kate: Het grote huis en de tuin zijn voor mij samen teveel! Dat gaat boven m'n krachten. *(toont haar handen)* Hier, kijkt u m'n handen eens!

Simon: Handen? Kolenschoppen zult u bedoelen!

Kate: Groot opperhoofd, u moet meer verbondenheid met de burgerij ten toon gaan spreiden. De krantenpaparazzi, die buiten in de bomen hangen, verwachten dat immers van u.

Simon: Dat lijkt wel op afperserij ten opzichte van mij als ambtspersoon. Maar weet u wat? Vraagt u 't toch gewoon aan m'n vrouw. Die heeft u aangenomen, moet ze ook maar voor de gevolgen opkomen.

Kate: De vrouw van de nieuwe minister vragen hoeft echt niet, want ze heeft er niets op tegen. Zij is immers ook van mening, dat we nu ons imago moeten oppoetsen.

Simon: Zo zo, mevrouw is dus doende "mijn" imago op te poetsen?!

Kate: Zo is 't precies. Ik hoefde 't u alleen maar voor de vorm te vragen, begrijpt u. Omdat we zoveel waarde hechten aan de instandhouding van de huisvrede... *(zoetjes)* nietwaar?

Simon: Aha. En dat zegt dus de vrouw van de nieuwe minister?

Kate: Nee, dat zegt me mijn eigen gezond verstand.

Simon: *(kwaad)* Aan de kant! *(energiek langs haar heen af)* Oud spektakel!

Kate: *(in zichzelf)* Dat doet de deur dicht! Nu is ie te ver gegaan! *(er wordt aangebeld)* Ha, dat zou wel eens 'n kandidaat kunnen zijn, die op mijn advertentie afkomt. *(af midden, direct daarna Wienk op, kordaat 'n flink stuk de kamer in, meteen gevolgd door Kate)* Ho ho, niet zo'n vaart! Blijft u alstublieft staan!

Wienk: *(bekijkt haar van bovenaf, arrogant)* Wienk, Willie Wienk! Afdeling land- en tuinbouw. De heer Deumeling verwacht me!

Kate: *(hem bekijkend)* Zo zo, land- en tuinbouw.

Wienk: *(haar vorsend bekijkend)* En u bent het huisfactotum?

Kate: *(ontzet)* Factotum? Val dood om! En u? U doet net alsof u werk zoekt.

Wienk: I.i... *(niest)* hatsjie! Ik zoek geen werk, maar kóm naar m'n werk!

Kate: *(terzijde, in zichzelf)* Goeiegenade! Die brengt 't voorwendsel om ziek te vieren al meteen mee!

Wienk: *(zakdoek tevoorschijn halend)* Weet u, ik ben van nature allergisch.

Kate: *(ironisch)* Is dat even boffen. Hebt u er tenminste niet voor hoeven

te studeren.

Wienk: Studeren doet men voor een beroep. En ik wil niet hopen, dat u allergie als zodanig beschouwd.

Kate: (*terzijde in zichzelf*) Zou me niets verbazen als die nog te dom is voor wat eenvoudig graafwerk.

Wienk: (*gebruikt nu neusspray*) M'n neus slaat alarm. Dat moet die bijtende ammoniakale landlucht van hier zijn. (*uit de hoogte*) 'n Onderzoek naar milieuverontreiniging lijkt me in dit geval niet misplaatst.

Kate: Als u nog enige hoop op dat baantje wilt behouden, laat u me nu onmiddellijk uw papieren zien en anders kunt u afnokken.

Wienk: (*uit de hoogte*) Zou u nu eindelijk zo goed willen zijn me bij de heer Deumeling aan te melden?

Kate: Zou 't mogelijk zijn, dat we misschien 'n beetje langs elkaar heen staan te praten?

Wienk: (*terzijde, in zichzelf*) Nog 'n geluk, dat wij, aankomende politici, van de ene antistress-cursus naar de andere gestuurd worden. Het parool luidt nu: door een lachend gezicht vertrouwen kweken. (*grijnst Kate stom en gemaakt aan*)

Kate: (*terzijde, in zichzelf*) Dat wordt 'n harde dobber. (*grijnst terug*) Laatste werkgever?

Wienk: (*grijnst nog steeds*) En voor de rest voelt u zich nog gezond?

Kate: (*grijnzend*) Hebt u überhaupt wel 's ooit 'n schop in de hand gehad?

Wienk: 't Lijkt er wel op, alsof u 'n veelbelovende ster aan de politieke hemel uw tuin wilt laten omspitten.

Kate: (*onzeker*) U komt toch op m'n advertentie neem ik aan? Tuinman, jong, niet gebonden?

Wienk: Jong ben ik gelukkig sowieso en single uit overtuiging. Maar tuinman...

Kate: ...dus kennelijk niet?

Wienk: (*ironisch*) Verbluffend hoe snel men op 't platteland iets pleegt te begrijpen. (*koel*) Maar nu zou ik toch eindelijk de heer Deumeling willen spreken, dat lijkt me 'n stuk relevanter.

Kate: (*naar kamer Simon, zich nog omdraaiend*) Nou zeg, of u voor ons, ongeacht met welke missie u ook komt, de juiste persoon bent... (*hoofdschuddend*) Daar zal ik toch nog eens zwaar over moeten denken. (*klopt op deur*) Meneer Deumeling!

Simon: (*achter bühne*) Ben er niet!

Kate: Er is inmiddels echter alweer zoiets als visite gearriveerd.

Simon: Vandaag is 't woensdag, dus stuur maar naar huis!

Wienk: (*tot Kate*) Vertel 'm wie ik ben!

Kate: Dat zou ik ook wel eens willen weten. Brengt u 'm dat maar zelf aan z'n verstand.

Wienk: *(met verende pas naar de deur, balanceert even op z'n tenen)*

Wel, meneer de burgemeester, ik ben Wienk. U weet toch eh...

Simon: *(na 'n paar seconden)* Sinds wanneer moet ik wat weten?

Wienk: *(onverstoorbaar)* Volgens mijn briefing vanuit 't Binnenhof, zou u geïnformeerd zijn! Wienk, Willie Wienk... ministerie van land- en tuinbouw.

Simon: Ach zo, ja eh, nou eh... *(bevelend)* Wel Kate, dan doet u alstublieft moeite deze ongetwijfeld deskundige vertegenwoordiger van 't ministerie naar behoren op te vangen.

Kate: Maar eh, ik zoek 'n tuinman.

Simon: Doe wat u wordt opgedragen! Breng meneer in de kamer. Ik kom dan ook zo.

Kate: Ja eh, in de kamer zijn we eigenlijk al.

Simon: Kate! Doe niet zo moeilijk! In 't kabinet bedoel ik!

Kate: *(mopperend, in zichzelf)* Zeg dat dan ook meteen! Ben verdorie geen helderziende! *(Wienk voorgaand naar kamer rechts)* Komt u maar. *(deur openend, uitnodigend)* Alstublieft, kijkt u eens. Een ontspannend, rustgevend en nostalgisch vertrek. Voor zoiets zou men gemakkelijk entree kunnen vragen.

Wienk: *(stokt op de drempel)* Hé zeg, droom ik? Je reinste griezelkamer! Louter opgezette koppen!

Kate: *(hem met zachte hand naar binnen duwend)* Daar moet u als aankomend politicus maar alvast aan wennen. *(trekt deur dicht, wrijft in d'r handen)* Zo, die hebben we gelukkig even onder de voeten uit. *(af midden rechts)* En nu maar eens afwachten of überhaupt iemand op die advertentie afkomt. *(Simon op uit z'n kamer, kijkt eerst voorzichtig door 'n kier, dan vol op, netjes in 't pak, overjas over de arm, in de ene hand diplomatenkoffer, in de andere de handy)*

Simon: *(met blik op deur rechts)* Die had ik nu nog net kunnen gebruiken. Maar daar is ie voorlopig goed opgeborgen. *(kijkt op horloge)* En ik kan 't ondertussen toch niet maken om Diana te laten zitten. Die staat nu eenmaal op dat spelletje zwaan-kleef-aan, anders vreet ze me op. Of nog erger, ze maakt haar bedreiging waar en brengt haar man, professor Lamboy, op de hoogte van onze escapade... Met die wilde matrasengel heb ik me ook wat op de nek gehaald! *(kijkt nog eens op horloge)* Maar 't wordt kort dag! *(wil af via midden)* Ik zal moeten vliegen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto